

Sessió 6: Lideratge en la Família des de l'Amor (l'estil de Jesús)

Resum de la ponència de Chus Morán: “El lideratge en la família” del dijous 19 de febrer de 2026

1. Liderar des de l' experiència, no des de la tècnica

La reflexió té com a punt de partida l'experiència personal de la ponent com a mare i esposa. Reconeix que, davant d'una etapa difícil d'un dels fills, va intentar aplicar estratègies professionals de motivació a casa. Tot i això, les seves paraules d'ànim no ajudaven. Al contrari, el seu fill se sentia pitjor perquè no es reconeixia en aquella imatge idealitzada.

Aquell moment va ser revelador: no estava escoltant el que necessitava el seu fill, sinó actuant des de les seves pròpies pors i inseguretats. Volia “arreglar” la situació per tranquil·litzar-se ella mateixa. Va descobrir que el seu lideratge familiar no es podia basar en el control ni en l'exigència, sinó en l'escolta i en l'amor.

Primer ensenyament clau:

no es pot liderar en la família des de la por; només des de l'amor.

2. Redefinir el lideratge: servir és estimar

El terme lideratge s'associa generalment al món empresarial, a termes com: influència, canvi, desenvolupament etc. Tot i això, des de la perspectiva cristiana, el lideratge autèntic només es pot entendre com un **servei basat en l'amor** buscant sempre el bé, el creixement i la dignitat de l'altre.

No es tracta d'un amor qualsevol, sinó de l'amor “àgape” que és una decisió conscient (no només una emoció), incondicional i gratuïta.

Liderar en la família no vol dir manar ni controlar, sinó crear les condicions perquè l'altre creixi. El model és Jesús, que lidera servint, acompanyant i donant-se.

L'objectiu últim del lideratge familiar és que cada membre:

1. Se senti estimat tal com és.
2. Experimenti a través de l'amor humà l'amor de Déu.
3. Aprengui a estimar els altres.

La família és el primer espai on s'aprèn l'amor veritable.

3. El model de Jesús: quatre dimensions del lideratge

La ponent presenta un model inspirat en l'anàlisi del lideratge de Jesús (segons el llibre de Ken Blanchard i Phil Hodges: “Un líder com Jesús”), estructurat en quatre dimensions: cor, cap, mans i hàbits.

El cor: identitat i propòsit

El cor representa la intenció profunda des de la qual liderem.

La pregunta fonamental és:

Per a què lidero la meva família?

Si la resposta està ancorada en el fet de saber-nos fills estimats de Déu, podrem servir amb llibertat, sense necessitat de demostrar res.

Si, per contra, busquem la nostra vàlua en l'èxit, el reconeixement o el control, liderarem des de la por i la inseguretat. Això genera:

- Exigència excessiva
- Sobreprotecció
- Crítica constant
- Necessitat d'aprovació

El lideratge sa neix d'una identitat ferma:

Soc estimat per Déu i des d'aquesta certesa que visc és que jo puc estimar.

El cap: la visió

Cal concretar el propòsit en una visió.

Qualsevol família, de manera explícita o implícita, té una imatge del que vol ser:

- Quin ambient volem crear a casa?
- Quins valors ens defineixen?

- Quin tipus de persones volem ajudar a formar?

La visió pot canviar amb les etapes de la vida, però cal que sigui reflexionada i discernida. No n'hi ha prou amb “anar tirant”; cal tenir un horitzó que inspire.

Una visió compartida dels trets distintius de la família que volem ser dona coherència i sentit a les decisions quotidianes.

Les mans: accions concretes

L'amor no és una idea abstracta; es concreta en accions precises, en gestos, en obres.

La ponent destaca tres elements pràctics fonamentals:

a) La mirada apreciativa

Tendim a fixar-nos més en allò que falta que en allò que hi ha.

Una mirada crítica constant pot fer molt mal.

La invitació és a ampliar la perspectiva i descobrir el do que representa l'altre.

La manera com mirem revela molt del nostre propi interior.

Una mirada que valora i reconeix pot enfortir l'autoestima i la identitat.

b) L'escolta profunda

Escotar no és simplement sentir.

Escotar és “l'art de fer-te invisible” i implica:

- Suspendre judicis.
- No minimitzar les emocions de l'altre.
- No respondre immediatament amb solucions.
- Entrar en el món interior de l'altre.

Sense escolta no hi ha relació de trobada. I sense trobada no hi ha lideratge veritable.

c) Retroalimentació constructiva i positiva

La comunicació pot guarir o ferir. És important preservar sempre la persona.

S'assenyalen quatre “toxines” que cal evitar:

1. L'atac directe.
2. El victimisme defensiu.
3. El silenci que castiga (emmurallament que talla la comunicació)
4. El menyspreu o el sarcasme.

Clau essencial:

corregir conductes sense atacar la identitat preservant així l'autoestima de la persona: no dir “ets un desastre” sinó assenyalar el comportament concret i el seu impacte. A més, expressar com ens afecta una situació, mostrar-nos vulnerables, ajuda a generar corresponsabilitat.

Els hàbits: el que sosté el lideratge

Tot això requereix pràctica constant. No sorgeix espontàniament.

Per liderar així són necessaris uns hàbits que ens hi ajudin:

- Conrear la vida interior: temps de pregària i de silenci.
- Temps de qualitat amb la família: espais reals de trobada familiar.
- Perdó freqüent: el ressentiment és una bomba adossada.
- Esperança activa: no desanimar-nos davant de les dificultats i confiar en el creixement.

Atès que el nostre amor és imperfecte, ferirem els altres. El que és essencial no és no fallar, sinó restaurar sempre la relació.

4. Un lideratge possible, encara que exigent

Aquest model no és una fita que s'assoleix d'una vegada per sempre. És un camí dinàmic. De vegades vivim des de la confiança i l'amor; altres, des de la inseguretat.

El més important és tornar una vegada i una altra a la veritat fonamental:

som fills estimats de Déu. Des d'aquesta identitat, podem liderar en la família amb serenitat, servei i alegria.

Liderar en la família no és exercir poder ni aplicar tècniques educatives sofisticades. És viure una vocació d'amor que implica:

- Tenir clara la pròpia identitat.
- Construir una visió compartida.
- Tenir cura de la mirada, l'escolta i les paraules.
- Conrear hàbits de pregària, temps de qualitat, perdó i esperança.

En definitiva, liderar és estimar servint perquè cada membre de la família creixi en llibertat, en confiança i en capacitat d'estimar.

Preguntes

Us convidem a reflexionar sobre les qüestions següents per compartir amb el grup:

1. Cor: On estàs posant la teva identitat?
2. Cap: A quina contribució està cridada la teva família?
3. Mans: Com mires, escoltes i edifiques la teva família?
4. Hàbits: Com et recarregues?